

Συναυλία-ορόσημο του Β. Τσαμπρόπουλου με τη Βασιλική του Λονδίνου

/ [Παιδεία και Πολιτισμός](#)

Μία συγκλονιστική βραδιά έζησαν στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, την Τετάρτη 30 Οκτωβρίου, όσοι βρέθηκαν στην κατάμεστη αίθουσα Χρήστος Λαμπράκης, για να παρακολουθήσουν μία από τις σημαντικότερες ευρωπαϊκές ορχήστρες να συμπράττει με τον χαρισματικό Βασίλη Τσαμπρόπουλο, στην πρώτη συναυλία του φετινού δημοφιλούς κύκλου του Μεγάρου: Μεγάλες Ορχήστρες - Μεγάλοι Ερμηνευτές.

Στον απαιτητικό διπλό ρόλο μαέστρου και σολίστ σε κάποια από τα σημαντικότερα και δυσκολότερα δεξιοτεχνικά έργα της πιανιστικής φιλολογίας, ο Βασίλης Τσαμπρόπουλος αποθεώθηκε όχι μόνο από το κοινό που δεν έκρυβε τον ενθουσιασμό του στο τέλος κάθε έργου, αλλά και από τους ίδιους τους μουσικούς της Βασιλικής Φιλαρμονικής του Λονδίνου επί σκηνής.

“Η υπέρβαση της δυσκολίας”, είχε αναφέρει πριν τη συναυλία ο κορυφαίος Έλληνας σολίστ, μαέστρος και συνθέτης, “αποτελεί ένα από τα συστατικά αλλά και τα κριτήρια της αληθινής τέχνης. Η αληθινή Μουσική βρίσκεται μόνο στην υπέρβαση των ανθρωπίνων δυνάμεων, όχι στην επανάπαυση και την προσαρμογή της σε αυτές”. Τα παραπάνω λόγια αποδείχθηκαν ακριβή, τη βραδιά της 30ης Οκτωβρίου, καθώς ο πήχης της δυσκολίας ήταν παραπάνω από εμφανής. Δύο θρυλικά κοντσέρτα την ίδια βραδιά, μία εμβληματική ουβερτούρα, μία σπουδαία ορχήστρα και ένας σολίστ που επωμίστηκε ταυτόχρονα την παράλληλη ιδιότητα του μαέστρου. Ελάχιστοι μουσικοί στον κόσμο έχουν τολμήσει παρόμοιας υψηλής τεχνικής, συγκέντρωσης και δυσκολίας εγχειρήματα στον χώρο της κλασικής μουσικής. Ο Βασίλης Τσαμπρόπουλος αποδείχθηκε αντάξιος αυτής της πρόκλησης, υπενθυμίζοντας το ύψος της διεθνούς καλλιτεχνικής του αξίας.

Η συναυλία άνοιξε με έναν συγκλονιστικό “Κοριολανό” και συνέχισε με ένα κρυστάλλινο κοντσέρτο Μότσαρτ (σε ρε ελάσσονα), για να κορυφωθεί με το θρυλικό Αυτοκρατορικό, την κορωνίδα των κοντσέρτων του Μπετόβεν, που ο Έλληνας βιρτουόζος ερμήνευσε ιδανικά. Με εμφανή άνεση κινήθηκε μεταξύ ερμηνείας και διεύθυνσης, απομακρυνόμενος συχνά από το κλαβιέ και αποπνέοντας απόλυτη αίσθηση ελέγχου απέναντι στην πρόκληση εναρμόνισης των δύο ιδιοτήτων επί σκηνής. Η πιανιστική ερμηνεία του, ο απόλυτος έλεγχος, η άνεση στην από στήθους διεύθυνση και εκτέλεση των έργων αλλά και η ρυθμική αγωγή που επέλεξε για τα έργα ήταν στοιχεία που επισημάνθηκαν ιδιαίτερα από τον Γενικό Διευθυντή της Royal Philharmonic Concert Orchestra, κ. Wilson Malcolm, ο οποίος ταξίδεψε από το Λονδίνο για τη συναυλία.

Η συναυλία ολοκληρώθηκε με το κοινό να επευφημεί Μαέστρο και Ορχήστρα, προκαλώντας τον Βασίλη Τσαμπρόπουλο να εμφανιστεί με δύο μοναδικά πιανιστικά encore. Το πρώτο ήταν δική του σύνθεση με τίτλο “Greek Dance” από το έργο “Greek Suite” και το δεύτερο ήταν το έργο “Cancion No 6” του Ισπανού συνθέτη Federic Μομπρου από τη συλλογή του “Canciones y Danzas”, το οποίο ο Βασίλης Τσαμπρόπουλος ερμήνευσε τιμής ένεκεν στον μέντορά του, σπουδαίο πιανίστα Arturo Benedetti Michelangeli, ο οποίος συνήθιζε να το ερμηνεύει επίσης ως encore στις συναυλίες του.

Η συναυλία πραγματοποιήθηκε σε συμπαραγωγή της Μητροπολιτικής Συμφωνικής Ορχήστρας Αθηνών και του Μεγάλου Μουσικής Αθηνών, με την ευγενική χορηγία του Ιδρύματος Γεωργίου και Βικτωρίας Καρέλια. Στην συναυλία παρευρέθησαν ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερώνυμος, υπό την αιγίδα του οποίου τελεί η Μητροπολιτική Συμφωνική Ορχήστρα Αθηνών, υπουργοί, βουλευτές και εκπρόσωποι της πολιτικής ηγεσίας, η Πρόεδρος του Ιδρύματος Γεωργίου και Βικτωρίας Καρέλια, κ. Βικτωρία Καρέλια, ο Διευθυντής του Ρ/Σ της Εκκλησίας της Ελλάδος κ. Αλέξανδρος Κατσιάρας, η Πρόεδρος της Μητροπολιτικής Συμφωνικής Ορχήστρας Αθηνών, κ. Νεκταρία Καραντζή,, κ.α.

Photo Credits: Μαριλένα Σπηλιωτοπούλου /STM cinematography lab